

JURY GALERII ZEWNĘTRZNEJ MIASTA GDAŃSKA

Adam Budak

Obecnie jest kuratorem w Hirshhorn Museum and Sculpture Garden Smithsonian Institution w Waszyngtonie w USA. Studiował teatrologię na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz historię i filozofię sztuki i architektury na Uniwersytecie Europy Środkowej w Pradze. Jest współzałożycielem kuratorskich studiów podyplomowych w Instytucie Historii Sztuki w Krakowie. Był kuratorem wystawy *Architektury jako metastruktury ludzkości i morfologiczne strategie ekspozycji* w Polskim Pawilonie na IX Biennale Architektury w Wenecji w 2004 roku. Pracował z uznanymi artystami, takimi jak Louise Bourgeois, John Baldessari, Pedro Cabrita Reis, Cerith Wyn Evans czy Monika Sosnowska, był kuratorem wielu wystaw międzynarodowych.

Jadwiga Charzyńska

Uzyskała dyplom na Wydziale Malarstwa i Grafiki gdańskiej PWSSP w 1994 roku. Od 2004 roku dyrektor Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, wcześniej pracowała w Muzeum Narodowym w Gdańsku. Aktywność menadżerską rozpoczęła w trakcie studiów, organizując projekty artystyczne, które stanowiły podstawę uzyskania specjalizacji „animacja kultury”. Najważniejsze realizacje: cykl „Odjazdy filmowe” (1989), festiwal „Świat Józefa Szajny” (1990), festiwal „Świat według Themersonów”, dofinansowany z programu UE „Kaleidoscope” (1993). Ważniejsze wystawy: *Wokół kapizmu* (1995), nawiązująca do historii artystów, którzy tworzyli gdańską PWSSP, *Artgenda for young artists* promująca młodych artystów w ramach programu Europejska Stolica Kultury Kopenhaga 96, projekt *Spektrum – twórcze spotkanie polsko-niemieckie*, który zaowocował wystawami w Gdańsku i Regensburgu (1999); kolejne wystawy: *George Baselitz* (2002), *Max Ernst* (2003) oraz *Gerhard Richter. Survey* (2006). Od 2005 roku realizuje projekt Galeria Zewnętrzna Miasta Gdańska w dziedzinie kultury. Również w 2008 roku, wraz z całym zespołem CSW Łaźnia, otrzymała Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, przyznawany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Publikuje w pismach artystycznych i katalogach realizowanych projektów artystycznych.

Jacek Dominiczak

Architekt, badacz i pedagog. Sformułował teorię *przestrzeni dialogicznej* i związaną z nią metodologię projektowania architektonicznego i urbanistycznego. Jest adiunktem na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (od 1998) i profesorem wizytującym na Universidade de Beira Interior w portugalskiej Covilhii (od 2006). Wykładał gościnnie na Carnegie Mellon

University w Pittsburghu (1993-1997, 1991), Uniwersytecie Michigan w Ann Arbor (1992). Był również wykładowcą Uniwersytetu Warszawskiego (1999-2000) i Politechniki Gdańskiej (2005). Dawał odczyty na Curtin University w Perth w Australii (2007), Harvard University w Bostonie (2005, 1996), École Polytechnique Fédérale w Lozannie (1999), Staatliche Kunstakademie w Stuttgarcie (1997), w Galerii Zachęta w Warszawie (2004), w Centrum Manggha w Krakowie (cykl „Co to jest architektura”, 2003), oraz w innych ośrodkach architektury i sztuki. Przemawiał z ramienia ICOMOS na Australijskiej Konferencji Narodowej w Fremantle w Australii (2006). Najważniejsze prace Dominiczaka obejmują instalację *Delay(er)ing Façade* na IX Międzynarodowej Wystawie Architektury w Wenecji (2004, Pawilon Polski, z Dominikiem Lejmanem), oraz esej *Miasto dialogiczne* o zewnętrznosci architektury w kolejnych wydaniach miesięcznika „Architektura-Murator” (10.2002-9.2003). Jacek Dominiczak habilitował się na ASP w Gdańsku w 2007 roku. Tytuł doktora w dziedzinie architektury obronił w 1989 roku na Politechnice Gdańskiej, na tejże uczelni uzyskał tytuł magistra inżyniera architektury w roku 1978.

Julia Draganovic

Urodzona w Hamburgu. Studiowała historię sztuki, filozofię, literaturę niemiecką i włoską. Obroniła doktorat na Uniwersytecie w Münster w 1995 roku. Niezależna kuratorka wystaw w Niemczech, Włoszech, Hiszpanii i USA. Założycielka Kulturbüro LeRete w Weimarze oraz stowarzyszenia kulturalnego non-profit LaRete w Modenie. Dyrektorka European Studio Programme Galerii ACC i Miasta Weimaru (1999-2003). Szefowa działu Sztuk Pięknych Zamku Ettersburg w latach 2000-2004. Konsultantka do spraw Sztuk Pięknych centrum Chiesa di San Paolo Prowincji Modena (2001-2006). Dyrektorka artystyczna Chelsea Art Museum w Nowym Jorku (2005-2006). Była dyrektorką Palazzo delle Arti w Neapolu (2007-2009). Wykładała na wielu uczelniach, publikuje w wydawnictwach poświęconych sztuce, między innymi „Arte”, „Arte e Critica” i „Flash Art”.

Enrico Lunghi

Studiował historię sztuki oraz historię w Strasburgu. W latach 1991-1995 pracował w Narodowym Muzeum Historii i Sztuki w Luksemburgu. Był dyrektorem artystycznym Casino Luxembourg – Forum d'art contemporain (Forum sztuki współczesnej) oraz kuratorem pawilonu luksemburskiego na Biennale w Wenecji w 1995 (wystawa Berta Theisa), w 1999 (Simone Decker) i w 2007 (Jill Mercedes). W 1998 razem z Jo Koxem koordynował Manifesta 2 w Luksemburgu. Obecnie jest przewodniczącym IKT – międzynarodowego stowarzyszenia kuratorów sztuki współczesnej. Kurator następujących wystaw (wybór): *Rendez-vous provoqué* (1994), *Arrêt sur Images* (1996), *Didier Bay: Sediments* (1997), *Grazia Toderi: Centro* (1998), *Gare de l'Est* (z Hou Hanru, 1998), *Jim Shaw: Everything must go* (1999), *Jacques Charlier* (1999), *Light Pieces* (2000), *Many Colored Objects...* (kolekcja Annick i Antona Herberta, 2000), *Stanley Brouwn* (z Michele Assenmakerem i Erikiem Brunierem, 2001), *Sous les ponts, le long de la rivière* (2001), *Simone Decker: Point of View* (2004), *Nedko Solakov: A 12 1/3 (and even more) Years Survey* (z Charlesem Eschem i Martinem Sturmem, 2004), *Su-Mei Tse* (2006), *Luca Vitone: Everywhere At Home* (2006), *Wim Delvoye: Cloaca 2000-2007* (2007). Obecnie dyrektor Mudam Luxembourg, Musée d'Art Moderne Grand-Duc Jean w Luksemburgu.

Bettina Steinbrügge

Kuratorka i publicystka. Dyrektorka Halle für Kunst w Lüneburgu od 2001 do kwietnia 2008 roku. W latach 1990-1992 studiowała na School of the Art Institute w Chicago i w Alliance Française w Paryżu, następnie historię sztuki, filologię angielską i literaturę porównawczą w Kassel. W tym czasie pracowała dla festiwalu „Kasseler Dokumentarfilm-und Videofest”. W latach 1998-2001 była asystentką w Stowarzyszeniu Artystycznym w Kassel, w czasie IV Biennale w Werkleitz prowadziła biuro festiwalowe (*real[work]*, Werkleitz, 2000). W listopadzie 2001 roku Steinbrügge została mianowana dyrektorką Halle für Kunst w Lüneburgu, gdzie przyczyniła się do konsolidacji stowarzyszenia artystycznego (Kunstverein). W latach 2001-2008 była doradcą w zakresie historii sztuki w ramach programu rezydenckiego Schloss Bleckede oraz rzeczniczką „Projektu stypendystów Dolnej Saksonii” w Hannoverze. W kwietniu 2005 jako wieloletni pedagog na wydziale kulturoznawstwa na Uniwersytecie w Lüneburgu została mianowana wykładowcą sztuki współczesnej i kuratorką zespołu zarządzającego Kunstraum der Universität Lüneburg. Wzięła także udział w projektach badawczych: „New Frontiers in Arts Sociology – Creativity, Support and Sustainability” (2007), „Images d'Algerie” oraz „Ökonomien des Elends- Pierre Bourdieu in Algerien” (2006/2007), a także w projekcie unijnym „Die Regierung” (2006); współorganizowała także konferencje dla Uniwersytetu w Lüneburgu („Arts Support”). Jako redaktorka i autorka Bettina Steinbrügge regularnie publikuje teksty o sztuce współczesnej. Jest autorką pierwszej monografii o Liz Craft oraz antologii strategii dokumentalnych w sztuce *The Need of Document*. Ostatnio opublikowała *Cooling out – On the paradox of feminism* oraz pierwszą monografię Jeanne Faust. Na przełomie września i października 2007 była gościnnie kuratorką Stowarzyszenia Art Today w bułgarskim Plovdiv, gdzie razem z Vesselą Nozharovą zrealizowała wystawę *Zero Gravity – The architecture of social space* (wrzesień 2008). Obecnie kuratorka Belvedere w Wiedniu oraz Forum Expanded Berlinale w Berlinie.

Norbert Weber

Studiował historię sztuki na Uniwersytecie Jana Gutenberga w Mainz i na Uniwersytecie Christiana Albrechta w Kilonii. Wykładał w Wyższej Szkole im. Muthesiusa w Kilonii (1988-98), w Islandzkiej Szkole Artystycznej w Reykiawiku (1991), w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie Christiana Albrechta w Kilonii (2008). Kurator wystaw sztuki Europy Północnej i Wschodniej, takich jak *RADAR*, międzynarodowa wystawa na otwartym powietrzu w Kotka w Finlandii (1990), *Stone Light – XIV Bałtyckie Biennale* w Rostock (1992), *Distant Lighthouses – sztuka wideo ze Szwecji i krajów nadbałtyckich*, Fábrica, Associação Cultural de Porto Brandão, Lizbona (1998), *Kain Tapper – Totem & Fragment* w Museumsberg we Flensburgu i Sønderjyllands Kunstmuseum (2003), *Time Will Show – Young Art from Latvia* w Museumsberg we Flensburgu (2008); kustosz Kolekcji Sztuki Prowincji w Kilonii (od 2000 roku); członek międzynarodowej komisji ekspertów łotewskiego Muzeum Sztuki Współczesnej w Rydze (od 2005 roku).